Ч. 84 Неділя 16 (29) цьвітня 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. съвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З соймових комісий.

Шкільна комісия полагодила петицию товариства народних учителів в Новім Санчи о поправу учительскої долі, перейшовши над нею до дневного порядку. Ухвалено за те резолюцию з зазивом до правительства, щоби у всхідній части краю заложено утракістичну женьску семинарию учительску. П. Бобжиньский повідомив комісию, що краєва рада шкільна видала розпорядженє, котре позваляє окружним радам шкільним ділити вакацийні ферії в народних школах так, щоби головні літні ферії тревали 4 неділі, а останок ферий можна поділити на час для населеня догіднійший. Комісия відкинула внесенє п. Вуйціка, щоби польску школу в Бялій переняти на краєвий кошт, але за те запомогу для тої школи на р. 1900 піднесла з 8.000 на 11.000 корон.

Комісия буджетова затвердила вже буджет на р. 1900. Комісия прелімінує загалом доходи в сумі 5,115.154 кор., отже о 28.800 кор. більше від прелімінаря краєвого виділу. Також у видатках прелімінує комісия о 53.470 кор. більше, ніж прелімінар краєвого виділу; через се прелімінар комісиї виходить о 24.670 кор. некористнійший від прелімінаря краєвого виділу. Взагалі виносять доходи 5,115.154 кор., а видатки 19,953.364 кор., так, що остає ся до покритя 14,838.210 корон недобору.

Вчера відбуло ся засіданє буджетової комісиї, щоби нарадити ся над покритєм недобору. Комісия ухвалила покрити той недобір не новою позичкою лише підвисшенєм додатків до податків.

На рускі цілі ухвалила буджетова комісия вставити до буджету отсї позиции:

Для наук. товариства імени Шевченка 10.000 кор. (на істор. бібліотеку 1.000 кор., для археольогічної комісиї 3.000 кор, на наукові виданя 4.000 кор., для етноґрафічної комісиї 1.000 кор. на виданя і 1.000 кор. на наукову експедицию). Для руского театру 14.000 кор. (петицию артистичної комісиї о 40.000, взглядно 32.000 кор. переказано краєвому Виділови до розслідженя). Для товариства „Просьвіти“ 6.000 кор. (петицию о запомогу на вандрівних учителів передано краєвому Виділови до полагодженя). На видавництво руских книжок шкільних 12.000 кор, на часопись „Учитель“ 1.000 кор., на часопись „Дзвінок“ 400 кор., для руск. Товариства педаґоґічного на видавництво руск. бібліотеки 600 кор, на часопись „Посланник“ і місийні книжки 800 кор., оо. Василиянам на видавництва релігийно-морального змісту 400 кор. Для львівского „Бояна“ 600 кор., для женьскої школи сс. Василиянок в Яворові 1.600 кор., для дівочого інститута в Перемишли 2.400 кор. (400 кор звичайної і 2.000 кор. надзвичайної запомоги); для рускої школи виділової у Львові 3.200 кор, для тов. „Сельский Господар“ в Олеську 300 кор. Для дяківских товариств перемискої, львівскої і станиславівскої диецезий по 200 кор., для тов. сьв. апостола Павла у Львові 400 кор. на новіцият сс. Служебниць в Жужели 200 кор в Кристинополи 1.000 кор. На реставрацию руск катедри в Станиславові 3-та рата 40.000 кор., на реставрацию церкви Пр. Богородиці в Рогатині 2.000 кор. (1 рата з призначених 4.000 кор.)

Петициї руск. бурс, товариств: „Академічна Громада“ і „Руслан“, „Шкільних помочий“ у Львові, Станиславові, Коломиї і Самборі, товариства інститута сьв. Николая у Львові, ремісничого товариства „Зоря“ в Дрогобичи, ґімнастичного товариства „Руск. Сокіл“ у Львові — передано краєвому Виділови до полагодженя з фондів, призначених гуртом на подібні цїли (як н. пр. на бурси взагалі, на академічні товариства і т. п)

Вісти політичні.

(Скликанє ради державної. — Побільшенє німецкої фльоти. — Письмо королевої Вікториї до Ірляндців. — Полудневo-африканьска війна.)

Як доносять з Відня, скінчить ся теперішна сесия соймів краєвих дня 5. мая, а на день 8. мая буде скликана рада державна. Відручне письмо цісарске, скликуюче парлямент, має появити ся в неділю, дня 29. с. м. в урядовій Wiener Ztg.

В буджетовій комісиї німецкого парляменту відбула ся вчера нарада над державним

---

52)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

— Але як утік Ґавмата?

— Спадними дверми, котрі лиш я знаю, а котрі чекали на него отвором. Все вело ся знаменито; ба, мені удало ся навіть роздобути штилет, який Барт'я загубив на ловах і підкинути его під вікно Нітетіси. Щоби королівского сина не було при тім і щоби недопустити до того, щоби він підчас тих подій міг зійти ся з королем або якими иншими важними сьвідками, попросив я грецкого купця Коляйоса, що то тепер продає у Вавилоні мілезийскі сукна, а котрий все готов мені зробити, бо я купую у него всї вовняні материї, яких потреба для жіночого дому, щоби він написав мені грецкий лист нібито від Барт'ї милої, она називає ся Сафо, в котрім она просить его, щоби він, скоро буде сходити зьвізда Тістар, з'явив ся сам один коло першого дому стацийного, що стоїть перед евфратскою брамою. Але з тим листом мені не удало ся, бо післанець, котрий мав его доручити королевичеви, незручно сповнив свою задачу. Він, що правда, присягає ся, що віддав письмо Барт'ї, але нема сумніву, що він дав его комусь иншому, мабуть чи не Ґавматі. Я не мало перепудив ся, коли довідав ся, що Барт'я того самого вечера сидів з своїми приятелями при вині. Та що вже було вдіяти, а такі сьвідки як твій батько, Ґістаспес, Крезус та Інтафернес значили більше, як візнаня Дария, Ґиґеса і Арасиеса. Одні сьвідчили против приятеля, другі за ним. Остаточно все пішло добре. Молодих паничів засуджено на смерть, а Крезусови, котрий, як звичайно, має ту зухвалість, що безлично ганьбить короля, виби також послідна година. Що до Єгиптиянки, то мусів найстарший писар виписати таку грамоту. Послухай моя голубко і радуй ся!

„Прелюбодійна донька короля єгипетского, Нітетіс, має бути суджена за ві огидне діло з цілою строгостию закона, а іменно так: Посадити єї верхом на осла і обвозити улицями міста, щоби нарід Вавилоньский видів, що Камбізес карає так само остро доньку короля, як его судиї карають і найпослїднїйшу жебрачку. По заході сонця має бути ледащиця живцем закопана. — Сей приказ віддає ся полковникови від евнухів до виконаня. Найстарший писар Аріябіґнес на приказ короля Камбізеса“.

Ледви що я схован отсе письмо в рукав, як до сьвітлиці стала пхати ся мати короля з роздертою одежею, а єї вела Атоса. Тож то голосила та заводила, верещала, ганьбила, кляла і просила; але король упер ся, і мені здає ся, що був би і Касандану та Атосу виправив на тамтой сьвіт за Крезусом і Барт'ю, якби розлючений не лякав ся був душі свого батька. — Впрочім за Нітетісою Касандана анї словечком не обстала. Здаєсь, що она переконана о єї вині так само кріпко як ти і я. Залюбленого Ґавмату не потреба нам також боятись. Я наймив трох людий, котрі зроблять єму студену купіль у филях Евфрату, заким він ще до Раґе дійде. Риби та черваки будуть мати празник, ха, ха, ха!

Федиме стала й собі реготати ся, обсипала его всїлякими пестощами, яких від него научила ся, і своїми кругленькими руками повісила єму на его товсту шию тяжкий ланцух повен дорогих каменів, яко знак своєї вдячности.

ГЛАВА ДЕСЯТА.

Вість о тім, що стало ся і що ще мало наступити, заворушила цілий Вавилон, заким ще сонце стануло на полудне. На улицях було повнїсенько людий, що нетерпеливо дожидали того небувалого видовища, як будуть карати невірну жінку короля. Нагайники мусїли уживати всеї своєї поваги, щоби спинити натовп цікавих. Колиж опісля розійшла ся чутка, що мають тратити Барт'ю і его приятелів, радість народу, котрому ще від торжества уродин короля не вишуміло було з голови пальмове вино, яке людем на другий день так щедро роздавано, приняла зовсїм инший вид, і піхто не міг вгамувати свого зворушеня. Пяні кужчини збігали ся гурмами та ходили улицями і викрикували: Барт'ю, доброго сина

предложенем в справі побільшеня німецкої фльоти. На 28 голосуючих віддано 20 голосів за предложенем державним і ухвалено в цілости жадане правительства на побільшене военної фльоти, відкинено лиш жадане більшого видатку на помножене фльоти кольоніяльної. Видатки мають покрити ся з нових податків. Против предложеня голосувало 8 членів католицкого центра.

По довшій гостині виїхала вчера королева Вікториѧ з Ірляндиї, і при тій нагоді видала до ірляндского народа письмо, в котрім дякує за гостину, і висказує глубоке зворушене з причини одушевленого принятя, якого зазнали в Ірляндиї. Та гостина полишить ся для неї милою і сердечною памяткою. — Для убогих в Дублині призначила королева 1000 фунтів штерлінґів.

Про похід анґлійских войск против Бурів доносять до німецких часописий: Ціла вага того походу лежить в тім, чи Робертсови удасть ся обійти відділ Девета. Для Бурів може бути небезпечною хиба бриґада кінноти Френча. Френч перейшов ріку Моддер і станув під Вальбанком о 20 миль від точки, де можна заступити Деветови дорогу. В тій самій хвили Бури стояли від тої точки о 15 миль. Розходить ся отже о те, хто кого випередить. Коли Френчеви удало ся своїми помученими кіньми станути скорше на шляху відвороту, Анґлійці відтяли би Бурів, колиж ні, то Девет мусить бути вже в безпечнім місци. Головною цілию Робертса було відділити Бурів, що воювали на полудни Оранії, від ядра їх армії і повторити то, що стало ся з відділом Кроніого. Коли єму то не поведе ся, то цілий той великий рух его войск не принесе єму великих користий, бо він і так мусить знов звернути ся на північ і на ново ладити ся до походу в сторону Кронштадту. Крім відділів, що тепер вптягнули Робертса з его леговища в Блюмфонтені, на полудне від того міста має знаходити ся ще кілька сильних відділів Бурів. І так на пр. ґенерал Рондль доніс геліоґрафом, що 30 миль на полудне від Блюмфонтену стоїть сильний 7 тисячний відділ Бурів.

Новинки.

Львів дня 28-го цьвітня 1900.

— **В Преображеньскій церкві у Львові** (при „Народнім Домі“) починає ся сего тиждня уставлюванє партерової части іконостаса. Діяконьскі двері вже готові, царскі врата в роботі, важні поверхи мають виготовитись до 15 червня с. р. і уставити ся в церкви, кивот готов і тепер золотить ся, а проповідниця (амвон) в роботі, але до 15 червня не буде ще викінчена.

— **Руский театр** — як доносять польскі дневники — заїде на 12 представлень до Кракова. Вистави відбудуть ся в павільоні „Парку краківского“ і то головно штук із народного житя. Перше представленє відбуде ся в Провідну неділю. Трупа відограє 5-актову драму Старицкого: „Не ходи Грицю на вечерниці“. Дальший репертуар подає Czas в такім порядку: „Запорожець за Дунаєм“ оперета Артемовского в 3 актах і „Вечерниці“ Ніщиньского; „За хлїбом“ драма Богдана Ленкого в 5 актах; „Нещасне коханє“ народна драма в 5 актах Манька; „Циганка Аза“ драма народна, перерібка з повісти Крашевского „Хата за селом“ (драматизована Старицким); „Наталка Полтавка“ Котляревского; „Кляте серце“ драма зі співами Тобилевича; „Чумаки“ комедия в 4 актах Карпенка Карого (Тобилевича); „Торговля жемчугами“ комедия Григ. Цеглиньского.

— **З угорскої Руси.** Мукачівский епископ Юлїй Фирцак — як доносить пештеньска „Недїля“ — розіслав духовеньству своєї епархії пістне окружне письмо, а в нім припоручає сьвященикам, щоби основували брацтва тверезости. Як пишуть „Недїлї“ з земляньскої Верховини, в малім селї Кленовій оснував уже таке брацтво тамошний душпастир Іриней Легеза і оно числить 120 членів. Кленова було давнїйше село дуже запущене: люди валяли ся в коршмах, задовжувались, збідніли, поле позбували, часть еміґрувала до Америки. З часом завдяки праци о. Легези стало инакше: люди довги повиплачували, поля повідбирали, рогата худоба там найкрасша на цїлу Верховину. Тепер завело ся там і братство тверезости, а надїятись, що невдовзї стане і читальня.

— **Горнець гроший.** В охрестности Судової Вишні розійшла ся вість, що селянин Митюк з присілка Мищина виорав великий горнець срібних гроший з одноголовим орлом, яких не хоче нікому показати. Доохрестні селяни завидують єму богатства і з тої зависти віщують єму нещастє.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Коли який господар знайде в Радах господарских щось такого, що було би добре для его жінки, то нехай скаже до неї: Ходи сюди, ґаздине, послухай; отсе для тебе! — та нехай їй прочитає.

— У б л а г о р о д н ю в а н є р о с т и н. — (II.) Фахові люди, що займають ся ублагороднюванем ростин, знають дуже добре, що ростини, котрі ублагороднено способом крижованя, вироджують ся борзо і вертають назад до первістного стану, скоро їх розмножувати з насіня. При тім показує ся ось що: Скоро ужити насіня з такої ростини, котра вже дуже давно ублагороднена, виродила ся вже в многих поколїнях з первістно дикої, то она не так борзо виродить ся і все ще можна мати з зерна таку саму ростину як була та, що зродила то зерно; але скоро би хтось хотів раз по раз лиш з зерна розмножувати ублагороднену ростину, то переконав би ся борзо, що остаточно она виродила би ся знову в дичку. Се спостереженє навело отже фахових людий на то, що з самого зерна годї зовсім певно доховати ся ублагороднених ростин, іменно же деревистих, а то спонукало їх брати ся до иншого способу, до **о п е р а т и в н о г о у б л а г о р о д н ю в а н я**. Сей спосіб не єсть остаточно так дуже

Кироса, мають тратити! Женщини зачули ті слова в своїх тихих комнатах, повтікали своїм сторожам і повибігали на улицю, забувши на звичайну заслону, та пустились і собі з криком за зворохобленими мужчинами. Радість з того, що особливо щасливу посестру стрітило нещастє, щезла в виду горя, яке викликала вість, що мають тратити улюбленого молодця. Мужчини, жінки і діти верещали як скажені, кляли, і одні другим додавали охоти до ще більшого обяву гніву. Всї робітні стали порожні, купці позамикали склепи, а школярі та слуги, котрим день уродин короля давав звичайно вісім вільних днів від науки і служби, скористали зі своєї независимости і верещали найголоснїйше, не знаючи дуже часто о що розходить ся.

Наконець заворушило ся так, що нагайники не могли вже дати собі ради і мусів виступити відділ прибочної сторожі, щоби очистити улиці. Де лиш показала ся блискуча зброя і довгі списи, нарід втікав в бічні улиці і збирав ся знову гурмами, скоро войско перейшло.

Коло так званої брами Беля, в котру вїздило ся гостинцем, що ішов на захід, була найбільша глота, бо говорено, що Єгиптиянку виведуть на позорище сею брамою, котрою она приїхала до Вавилону. Тому то на сїм місци був уставлений і найбільший відділ нагайників, котрий мав допильнувати, щоби тим, котрі вибирали ся сюди в дорогу, зроблено місце. Впрочім мало хто нині виїзджав з міста, бо цікавість була більша як інтереси торговельні або охота походити собі за містом, а сторонські люди, що приїзджали до міста, задержали ся майже всї коло брами, коли довідали ся, що будуть могли побачити.

Сонце стояло вже високо на небі і бракувало ще лиш кілька годин до визначеного речинця, коли Нітетіс мала їхати на ослї, як якась громадка подорожних доїздила дуже борзо до міста. Насамперед надїхала так звана гармамакса, котру тягнули чотири коні, відтак віз на двох колесах, а наконець віз з набором, до котрого були запряжені мули. На гармамаксї сидів красений, сказний мужчина літ за пятьдесять в перскім двірскім одїню і якийсь старик, в довгій білій свиті, підчас коли кількох невільників в простих сорочках та широких повстяних крисанях на коротко обстриженім волосю їхало возом на двох колесах. Побіч них їхав верхом якийсь постарший мужчина, убраний як перский слуга. Поводатор першого запрягу мав немало труду зробити між товпою дорогу для своїх коний з понавішуваними на них кутасиками та дзвіночками. Перед самою брамою мусів задержати коні і прикликати кількох нагайників. — Зроби нам місце! — крикнув він до якогось сотника від сторожи безпечности, котрий зі своїми людьми підійшов до воза; — королівска почта не має часу до страченя, а я везу знатного пана, котрий попамятає тобі кожду страчену хвилю!

— Поволи, мій сину — сказав на то сотник. — Видиш, що нині лекше виїхати з Вавилону, як заїхати до него. Кого ти везеш?

— Якогось знатного пана, котрий має від короля письмо на вільний переїзд. Борзенько, зроби нам місце!

— Гм, служба якось не виглядає по королївски!

— Що тебе то обходить? Перепустка....

— Мушу єї видїти, заким вас пущу до міста! — Ті слова сказав він нїби до подорожних, котрим приглядав ся уважно і недовірчиво, і нїби до візника.

Підчас коли мужчина, убраний по перски, шукав в рукаві своєї одежі за перепусткою, звернув ся нагайник до якогось свого товариша, що приступив до него і показуючи на невеличку дружину подорожних сказав: Аби я так Гів не назвивав ся, коли то якісь достойники. Таже найнизший із тих що розстелюють коври перед королем, їде з більшою в четверо дружиною, як отсей чоловік, що має письмо на вільний переїзд а убраний як стоялник!

Тепер той підозріваний подав єму шовковий звиток пахучий піжмом, на котрім видко було печатку короля і якесь письмо.

Нагайник взяв его до рук і став приглядати ся печатці. — Добра єсть — замуркотів він і почав відчитувати письмо та ледви прочитав перші слова, як став щораз острійше придивляти ся подорожному, а відтак крикнув: Сюди люди, обступити віз; сей чоловік то якийсь обманець! Взяти коні в руки!

Коли переконав ся що втеча буде вже неможлива, підійшов знову до чужинця і сказав:

— Ти маєш перепустку, яка тобі не належить ся. Ґіґес, син Крезуса, за котрого ти себе подаєш, сидить у вязници і має бути ще нині страчений. Пожалуєш того, що подавш себе за Крезусового сина. Злази і ходи зі мною!

Подорожний не послухав того завізваня, лиш попросив сотника ломаною перскою мовою, щоби радше він сїв собі коло него на возї, бо має єму сказати щось важного. Урядник зразу не хотів; але коли побачив, що іде новий відділ нагайників, кивнув на них, щоби они станули перед неспокійними кіньми і вилїз на гармамаксу.

Чужинець усьміхнений глянув на сотника і спитав его: Чи я виглядаю на обманця!

— Ні, бо хоч з твоєї бесїди видко, що ти не Перз, то все-таки ти подобаєш на якогось благородного.

— Я Єллин і приїхав сюди, щоби Камбізесови зробити велику прислугу. Ту перепустку позичив менї Ґіґес, коли ще був в Египті, на случай коли би я приїхав до Перзиї. Я готов оправдати ся перед королем і не маю чого бояти ся, противно, можу сподївати ся великої ласки за вісти, які приношу. Поведи мене, коли того твій обовязок вимагає, безпроволочно до Крезуса; він заручить за мене і відошле тобі назад твоїх людий, котрих тобі, як видко, нинї потреба. Роздай їм отсї золоті монети і розкажи менї зараз, що мій бідний приятель Ґіґес зробив такого, та що значить ся, що на улицях таке множество людий.

Чужинець говорив, що правда ломаним перским язиком але з такою повагою і з такою певностию себе, та й дарунок его був так ще-

штучний, але все-таки вимагає він і трохи уваги і знаня і зручности. Не фаховому чоловікови буде дивним видавати ся, коли побачить н. пр. що на сливці ростуть мигдали, або що високоленний корчик агресту пускає дикі пагінці парічки, а ще дивнійшим, коли на глозі побачить грушки. До того треба вже знати, яка єсть родова звязь межи ростинами, треба знати ті системи, в які уложили такі учені як Лінне, Декандоль і другі всї ростини на сьвіті після їх споріднення з собою. Фаховий чоловік, користає з науки тих учених і робить з неї ужиток в практиці. Але нині бере ся вже до ублагороднюваня не лиш чоловік фаховий, але й кождий господар та любитель сеї штуки. Нема в тім нічо дивного, а противно так і повинно бути, бо ніяка штука і наука не призначена лиш для когось одного; до неї може брати ся і користати з неї хто лиш хоче. Коли же хтось хоче научити ся штуки ублагороднюваня ростин, то нехай бодай запамятає собі отсї найважнійші еї правила і основи: Коли перекроїти в поперек пень або галузку якого дерева, то видко насамперед при самім краю доокола перекрою темно брунатну обручку; єсть то коркова ослона кори. Кора має пружисту силу і тисне на ту часть ростини, котру окружає, але заразом і ослонює та забезпечує ту ткань під нею, котра представляє ся нашому оку яко друга вузенька і ясна як вода обручка, від ушкодженя, від студени і спеки. Тота друга ясна обручка, що межи корою а деревом, називає ся мяска або мясчина (cambium). Тота мяска єсть для житя ростини дуже важна, бо з неї росте то дерево що під нею і кора, що верх неї, а то ось як: Кліточки мяски ростуть в той спосіб, що заєдно ділять ся на дві части і кожда з них виростає на нову кліточку. З тих нових кліточок, що близше дерева, росте і грубне дерево, а з тих що близше кори, росте і грубне кора. Длятого то тота часть дерева, що близше мяски єсть завсїгди молодша і яснійша, а так само яснійша і молодша єсть та часть кори що близше мязки. Що дерево чим більше до середини буває тим густійше і твердше, походить від того, що кора заєдно тисне на мяску, а від того ново утворені кліточки, чим довше стоять під тим тисненєм, тим стають твердші і густійше збивають ся.

— Годоване худоби зеленою пашою. Бодай чи не найбільше клопоту мають наші поменші господарі з годованєм худоби: в зимі, а ще більше під конець зими, нема чим худоби погодувати — брак паші, а літом нема де худоби попасти — брак пасовиска. Отсе забиває наших господарів, але они мимо того не хотять іти до голови по розум, лиш стогнуть і нарікають на гірку долю. А не мало таки они самі собі винні. Правда, вигнати худобину на пашу, то легка річ і не потреба анї великого труду, анї богато сушити собі голови; досить лиш відставити якого пастуха, щоби пильнував худобини. Та ба, коли бо вже минули часи вигоди і треба конче инакше годувати худобу. Правда, що літом найлїпше гнати худобу на пашу, бо она має рух і то їй виходить на здоровле, а відтак зелена паша, хоч і не богато, але всетаки о яку десяту часть поживнійша, як суха. Однак чим раз більший брак пасовиск змушує господаря годувати худобу в стайни, і в инших краях майже вже загально так роблять. Але годоване худоби зеленою пашою в стайни робить немалі трудности: більше роботи при звоженю паші, трудність переховуваня, паша може зіпсувати ся, зелена паша буває не завсїгди однаково добра і стравна і т. д. Длятого хто хоче годувати худобу зеленою пашею, мусить вже з гори уложити собі відповідний плян, щоби міг через ціле літо годувати зеленою пашею. В сторонах, де удає ся люцерна, можна розпочинати годівлю зеленою пашею вже під конець цьвітня або з початком мая пастівним житом; по нїм приходить пізнїйше люцерна, по люцерні червона конюшина, а відтак знов люцерна, опісля другий раз кошена конюшина, а наконець кукурудза (шумилина). В холоднійших сторонах починає ся годоване зеленою пашею від конюшини, але она буває вже за стара, коли приходить мішанка з викою, отже в такім случаю добре сїяти шведску конюшину з тимоткою, котра трохи пізнійша як червона і позістає довше мягка. Иноді по другім скошеню конюшини треба годоване зеленою пашею перервати аж до часу, коли в осени можна вигнати на пашу, а то длятого, що пізно засїяна мішанка в сухих роках не удає ся добре. В такім случаю стає в пригоді інкарнатка. Кіньский зуб може служити на зелену пашу аж до пізної осени. — Зелена паша має в собі богато води, а зьвірята через то набирають в себе більше води як при сухій паші, худнуть і волос вже не так блищить ся, доки аж не привыкнуть. Длятого повинен бути повільний перехід від сухої до зеленої паші; треба з початку давати зелену пашу лиш з сїном або з соломою. При годованю самою зеленою конюшиною марнує ся также богато паші, бо худобина не може стравити всїх тих білкових творив, які суть в молодій конюшині і они виходять нестравлені, не зужиткувані. Часами через то, що зелена паша єсть труднійше стравна, чим довше стоїть і що корови н. пр. при частім змінюваню паші, одну їдять менше, другу пашу більше і видаток молока буває длятого дуже неодинаковий, корови дають иноді менше молока; в таких случаях добре давати коровам макухів. Коли годує ся зеленою кукурудзою, то треба ще конче додавати ґрису або иншої паші, длятого, що кукурудза має в собі дуже мало білковини. Дальше трудність при годованю зеленою пашею єсть само переховуване зеленої паші через довший час. Трава і конюшина сьвіжо скошені загрівають ся на купі, а худобина не хоче тогди їсти. Длятого треба зелену пашу заєдно сьвіжо косити і звозити, она не повинна бути анї зівяла анї мокра від роси і дощу. Коли треба пашу держати довший час або звозити в дощ, то треба еї розкинути на продувнім місци, найлїпше на якім підвисшеню зробленім з лат або плетеної ліски. Коли зелена паша мокра, то треба еї мішати з соломою і аж по якімсь часї по годованю поїти худобину. *(Нар. Час.)*

Переписка господарска.

Вас. Фед. в К. Насїня соснового дістанете або: Leśnictwo Zassów pod Czarną в Галичині, або: Dom komisowo-rolniczy Stanisł. Komarnickiego, Львів, ул. Сикстуска, ч. 28, по 4. зр. 50 кр. за кільо. У сеї фірми можете дістати і сої Овсїньского по 70 кр. за кільо. Можете остаточно спробовати, але лїпше булоби підождати, що скаже ботанічно-рільнича стация досьвідова, чи ся ростина була би дїйстно для нас практична. Ми знаємо, що вже раз роблено у нас проби з соєю, але тогди показала ся она для нас невідповідна.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Загреб 28 цьвітня. Бан кроатский не позволив на конґрес славяньских дневникарів в Загребі, з огляду на політичні відносини. Супротив того відбуде ся сегорічний зїзд в Долитавщині, імовірно в Сплїтї.

Берлин 28 цьвітня. Професор Макс Шілєр відкрив бациль рака.

Льондон 28 цьвітня. Проба Анґлійців, щоби взяти до неволї Бурів, що облягали Вепенер, як здасть ся, не удала ся. Ґен. Френч займив Дебетсдорп в середу в полудне, в четвер рано прибули его передні сторожи на дорогу в напрямі до Ледібранд як в хвили, коли здалека зникали нічні патрулї Бурів під проводом Боти.

Еляндсляґте 28 цьвітня. Бури уставили послїдної ночи ще одну армату против анґлійских становищ.

Льондон 25 цьвітня. Доносять з Кімберлей, що там прибувають тепер заєдно войска з Натал.ю, аби скріпити ґен. Метуена.

дрий, що слузї деспота, привиклому до рабства, здавало ся, що він сидить побіч якогось князя, отже зложив руки на охрест і згадуючи, яку він має роботу, звиняв ся та став короткими словами розповідати. Він стояв минувшої ночи на варті підчас переслухуваня і міг досить докладно розповісти чужинцеви, що стало ся. Грек слухав з великим напруженєм его оповіданя і з часта покивував недовірчиво головою, іменно же коли була бесїда про невірність доньки Амазиса і Киросового сина. Засуд на кару смерти, особливо же Крезуса, тронув его дуже. Але вираз жалю щез борзо з живих черт его лиця, а по глубокій задумі, проявила ся на них радість, по котрій можна було пізнати, що его роздумуванє увінчало ся красним успіхом. Нараз уступила з него статочна повага. Він засьміяв ся весело, урадований ударив ся по високім чолї і вхопив лївою рукою здивованого сотника за руку, щоби еї устиснути і при тім спитати:

— А ти би тїшив ся, як би Барт'я був уратований?

— Ще й дуже!

— Отже добре, то я тобі ручу, що дістанеш що найменше два таланти, коли поможеш менї, щоби я поговорив з королем, заким перший вирок смерти буде виконаний.

— Та як би я, бідний сотник, міг....

— Мусиш, мусиш!

— Не можу!

— Я то знаю, що для чужинця трудно, майже неможливо допросити ся розмови з вашим володїтелем; але моїх вістий годі відкладати, бо я можу доказати невинність Бартї і его приятелів. Чуєш, що я можу. Отже віриш тепер, що мусиш постарати ся менї о приступ?

— Але як би то могло бути?

— Ти не питай лиш ділай. — Абож ти не казав, що і Дарій належить до засуджених.

— Та казав.

— Я чув, що его батько єсть вельми поважаним чоловіком.

— Він єсть найпершим в державі по дїтех Кирєса.

— То веди мене зараз до него. Він мене радо прийме, коли довідає ся, що я можу виратувати его сина.

— Дивний чужинче, твої слова такі повні надії, що....

— Що можеш менї вірити! Борзо, борзо, постарай ся о людий, котрі би розганяли товпу і завели нас до палати!

Крім сумніву нема нічого, що уділяло би ся скорше, як надія на сповнене того, чого собі дуже бажаємо, особливо же, коли еї робить нам правдива певність.

Сотник від нагайників повірив тому якомусь дивному подорожному, зіскочив з воза, підніс нагайку в гору і крикнув до своїх людий: Сей благородний пан прийшов, щоби доказати невинність Бартї і треба его зараз завести до короля. Ідіть за мною приятелї і робіть ему дорогу!

В сїй хвили показав ся відділ прибочної сторожі на конях. Сотник пішов до їх команданта і просив его, а з ним і товпа, щоби він того чужинця повів до палати.

Тимчасом подорожний сїв на коня свого слуги та поїхав за Перзами, що мусїли на силу робити ему дорогу.

Вість повна надії понеслась мов вітер по цїлім величезнім містї. Чим дальше їздці їхали, тим охотнїйше розступала ся їм товпа народу, тим голоснїйше витала їх, тим подібнїйшою до тріюмфального походу була їзда чужинця.

За кілька мінут станули їздці коло брами палати. Ще не отворено їм зелїзних дверий, як показав ся другий похід, попереду котрого їхав поволи старенький Гістаспес в брунатній, роздертій одежи жалоби, на сино пофарбованім кони, котрого хвіст і грива були обстрижені. Він прийшов просити короля о ласку для свого сина.

Ледви що сотник від нагайників побачив благородного старика, як аж крикнув з радости, зіскочив чим борше зі свого коня та з руками зложеними на охрест розповів ему, яку надію зробив ему той чужинець

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіас, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

Лікарі ординуючі: Радник цїсарский др. ПЛЬЕХ, др. ПЕЛЬЧАР, др. КРИЖАНОВСКИЙ, др. ШТАЙНГАВС.

Лиш 1 Корона за 3 Тягненя.

Передпослїдний місяць!

Головні виграні 60.000, 15.000 і 12.000 Корон.

готівкою по відтягненю 20% на податок.

Льоси в користь інвалїдів
(Invalidendank-Lose)
по 1 Коронї.

I. Тягнене 19. мая 1900.
II. Тягнене 7. липня 1900.
III. Тягнене 10. падолиста 1900.

поручають: М. Йонаш, М. Клярфельд, Корман & Файґенбавм, Ґустав Макс, Кіц & Штоф, Самуелї & Ляндав, Авг. Шеленберґ і син, Сокаль & Лїлїен.

Перше галицке товариство акцийне
для промислу хемічного
(давнїйше Спілки командитової Юлія ВАНҐА)
у Львові ул. Косцюшка ч. 5
поручає на теперішний весняний сезон

Навози штучні

власного виробу.

Ґаранция складників, цїни найнизші.
Специяльні навози під бараболї, бураки і хмель!
Цїнники на жадане висилає ся відворотною почтою.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні оригіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.

Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованем **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).